Digitaliseret af | Digitised by

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s): Gad, Emma.
Titel | Title: Genklang, dramatisk Bagatel.
Udgivet år og sted | Publication time and place: Folketeatret 4

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.
Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere.
Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts
If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild.
Always remember to credit the author.

Dramat.Bibl. Folketeatret

Emma Gad:

Genklang.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130020623684

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Afleveret til Censor
27/3 88
J. Aldorf Petersen
Lyst Nielsen

Folketeatret

Emma Gad

„Genklang"

Dramatisk Fagatel.

DRAMATISK BIBLIOTEK
FIOLSTRÆDE 1
1171 KØBENHAVN K.

af Frk Emma Gad

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

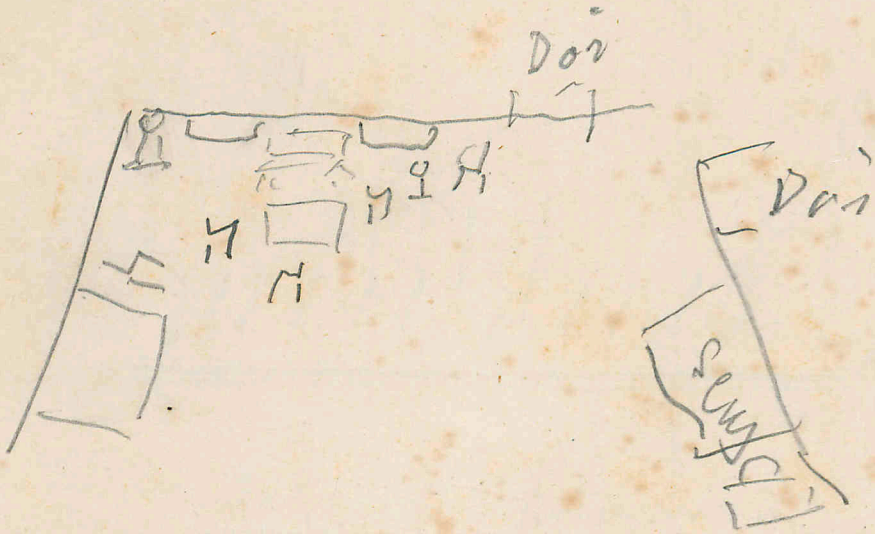

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

„Personerne".

Niels Lynge.

Clara.

Maren.

Handlingen foregaar paa Landet i Maren's Hus.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

12 mi 12

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Scenen forestiller en tarvelig men ret hyggelig Stue. Tilhøire en Dragkiste, tilven„stre en Himmelseng. I Baggr: Udgang til en lille Forstue. Til venstre et Vindue, til høire Dør ind til Kökkenet.

(Maren gaar smaanynnende omkring og støver Möblerne af:)

Maren (: ser ud af Vinduet)

Nei, det var dog farligt hvor det har givet sig til at regne. Og jeg der nu skulde ud og se til Koen, (det sölle Kræ). (nynner igen)

(Clara kommer ind fra Forstuen. Hun er klædt i elegant Ridedragt:)

Clara (ved Døren)

Goddag Maren!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

6.

l

Maren. M. Cl.

Ih – er det Dem, Komtesse Clara. Er De nu igen ude at ride alene – og i det afskyelige Veir. Nei, men Tösses, hvor De er vaad (det gaar jo slet ikke an)

Clara.

Jeg gad nok vide, hvordan man skulde und gaa at blive vaad naar man sidder paa en Hest i en saadan Skylregn.

Maren.

Jeg kommer min Sandten til at give Dem min grontærnede Hvergaruskjole paa.

Clara.

Gud ved hvordan jeg vilde tage mig ud i den! Nei Tak skal Du have! Tör mig blot en Smule af.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Maren (henter en Klæde)

Det er næstendels som dengang De var falden i Snebrunken driven med den nye Flöiels Pelto paa-kan De huske!

Clara.

Ja, jeg skaffede Dig mange Bryderier med min Vildskab, da jeg var Barn, og altid var dog min kære gamle (Maren) Amme paa mit Parti.

Maren.

Ja, det skulde jeg mene, min Glut! Ja, naar vi to er (ganske) alene, saa maa jeg nok have Lov at sige Du til Dig lige, som i gamle Dage.

Clara (: tager hende om Skul-deren) Aller helst, Maren!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Maren.

For naar jeg ser Dig som saadan en fin voxen Fröken, sammen med alle de fornemme Herrer og Damer, saa kan jeg næsten ikke faa i mit Hoved, at det er det samme viltre Pigebarn der legede Röver med Husmandsungerne og græd saa mangen lille Sorg ind inde paa mit Kammer. Kan Du huske, hvor det var galt fat, da Du havde smidt Nøglen til Skoleskabet i Dammen, for at slippe at skrive i Stil

tydsk

Clara.

Lad os ikke komme ind paa mit Synderegister, saa bliver vi aldrig færdige. Men jeg forstyrrer Dig da ikke – jeg kan vel nok blive et Kvarters Tid hos Dig

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Maren. Stak

Nei, det var da velsignet. Det er ikke for tidt, at jeg har Dig lidt for mig selv.

Clara.

Ja det er i Grunden ogsaa en Skam at jeg ikke besøger Dig oftere.

Maren.

Ak ja – jeg sidder saamen meget ene for mig selv her, kan Du tro, for naar man i saa mange Aar har været paa saadant et fint Sted som hos Jer, saa synes man ligegodt, der er noget, som mankerer Bønderne her omkring i Landsbyen! Naa! det forstaar sig – jeg har jo Selskab – baade i Koen og Smaakreaturerne, og jeg klager heller ikke. Men bare de nu ikke bliver

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

bange for Dig derhjemme i dette Herrens Veir.

Clara.

De venter mig slet ikke hjemme. (peger ind ad Vinduet) Jeg skal til Frokost oppe her paa Adelers~~borg~~. holm.

Maren.

(Naa, gjanske) alene?

Clara.

Nei, Mama og mine Sødskende kommer kö„ rende ~~ad den store Landevej~~, men da Grev Adler gerne vilde have jeg skulde pröve den ny Hingst, han har faaet fra Eng„„ land, saa kom han selv til Hest imor„ ges for at hente mig.

Maren.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hille den!

Clara.

Men bedst som vi red, kom denne forfærdelige Regnbyge, og saa vidste jeg ikke bedre end at søge Tilflugt (her) hos Dig.

Maren.

Men Tosses – Greven og Hingsten – hvor er de da henne?

Clara.

De satte afsted op til Gaarden for at sende en Vogn her ned efter mig.

Maren (: smiler)

Naa saadan – men det synes han maa ske ikke om, saa hastigt at blive af med Dig

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hvem - Hingsten?

Maren.

Nei, Greven, begribeligvis. Men jeg har ellers hört at det skal være et ~~prægtigt~~ deilig Kreatür.

Clara. (ler)

Mener Du Greven?

Maren.

Nei, Hingsten! - Du skal nu altid have Plaser med mig. Men saa er det vel ogsaa sandt, hvad de siger, at Du er forlovet med Greven?

Clara.

Nei endnu - nei vist ikke!

Maren.

Men saa bliver Du det bestemt snart.

Clara (: med et lille Suk)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ja, det gör jeg vel.

Maren.

Denne (Regn)byge – den kom maaske noget ubeleiligt – hvad?

Clara. (med et lille Smil)

Du er i Grunden ikke saa dum som Du ser ud til, min gamle Maren!

Maren.

Nei, det er det jeg altid siger. (peger ud ad Vinduet) Ak ja – jeg ser jo hver Dag op til Slottet – (jeg kan jo se noget af det der bag Træerne, og om Aftenen naar jeg ser Lysene skinne ud af de store Vinduer, saa synes jeg næsten det er ligesaa smukt som det Eventyr, jeg i Vinter hörte læse op omme paa Kroen). Og der skal jeg maaske nu opleve at se Dig

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

sidde for Bordenden med Prinser og Baroner.

Clara.

~~Mener Du paa Kroen?~~

Maren.

~~Nei, der ved jeg da nok er hverken Baroner eller Lakaier i Knæbukser.~~ Men nu Greven selv; – ham har jeg jo ikke set, siden han var Dreng.

(Op!)

Clara.

Nei, han er jo nylig kommen hjem fra Udlandet

Maren.

Nede i Landsbyen, der siger De skam at han er bleven til en farlig brösig Stivstik, ker, der ikke kærer sig om at have et venligt Ordtilovers til den simple Mand. Det er

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Da ikke sandt, hvad?

Clara (: trækker paa Skulderen)

Jeg ved saamænd ikke.

Maren.

Hvordan ser han ud?

Clara. (ligegyldig)

Aa - som alle Andre - han har en graa ~~Som~~ ~~mer~~ trakke paa.

Maren.

Ikke andet?

Clara. (ler)

Jo bevares, baade Benklæder og Vest.

Maren

Aa - Du er en Spasmager, er Du. Ja ja, jeg faar ham jo nok snart at se... (det feiler ikke.)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Ja, den Lykke kan Du vist opnaa om et Øie-blik.

Maren

Saa?

Clara. (lidt forlegen)

Han kommer her nu igen for at hente mig.

Maren.

(Her! Th Herre Jesus, og jeg har ikke faaet de rene Gardiner op.

Clara.

Det tager han Dig vist ikke ilde op.

Maren.

Aa nei - han kommer nok ikke for Gar-dinernes Skyld!) Saa skal Du se, han frier til Dig i Vognen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Nei hör Maren, nu bliver jeg snart vred.

Maren.

Ja ja – (Du skal se!) Men saa vil jeg da skyn, de mig ind og ~~give Koen sit Foder og~~ lave Dig en Kop Kaffe.

Clara.

Nei Tak, jeg trænger ikke til Noget.

Maren.

(Aa, Du med Din tingleappetit.

Clara.

Tak. – Du ved vist ikke, at somme Tingle forteerer deres egen Vægt 7 Gange i Døgnet.

Maren.

Ih Du Tredsens – det er da en Guds Lykke at det ikke er Koerne) To, saamen skal

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Du have en Taar varm Kaffe at styrke Dig paa. Saa kan jeg give Hönsene lidt med det samme.

Clara (ler)

Faar De ~~da~~ opaa Kaffe?

Maren (: peger paa hende)

Ja vist – den kloge Höne, der ~~sidder~~ staaer.

(Hun gaar ud i Kökkenet)

Clara (for sig selv)

Det er opaa kjedeligt med det Veir!
~~Jeg synes der er nogen ude i Gangen.~~

(gaar hen og aabner Dören – taler ind)

Vil De ikke heller komme indenfor.

(Niels Lynge kommer ind. Han er klædt i lysegraa Sommerdragt)

Niels

Det var ikke min Mening paa den Maade

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

at trange ind, men hvis De tillader, at jeg opholder mig her et Øieblik, mens det regner saa stærkt – –

Clara.

Med Fornøielse!

(Niels bliver staaende ved Døren og tørrer sin Trakke med et Lommetørklæde)

Clara.

Vil De ikke tage Plads?

Niels.

Jeg takker (kommer nærmere) Men seer jeg rigtigt – Komtesse Clara –

(Clara overrasket – Kort Ophold hvor de begge synes forlegne)

Niels (fatter sig)

Tør jeg spørge om De hører hjemme her.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Det maa De jo tro, siden jeg byder Dem velkommen.

Niels (ser sig om)

(Men jeg tror det alligevel ikke

Clara.

Det gör De Ret i). Nej jeg er kun (hjemme her, for, Si jeg er) i Besög hos min gamle Amme, og det tilmed – ligesom De – paa Grund af Regnveiret.

Niels.

Aa – saa var det maaske Dem jeg for lidt siden saa ride i Skoven paa en deilig Hest.

Clara.

Ja formodentlig – jeg saa ikke Dem.

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Nei, De lod til at være meget optaget af ~~at hytte~~ til en forladen Herre med et Par skinnende (blanke) Ridestøvler

Clara.

Saa – dem havde jeg ikke lagt Mærke til.

Niels

Det var ellers Synd.

Clara

For hvem?

Niels

For Støvlerne.

Clara.

Aa – om et Øieblik faar jeg vist atter Leilighed til at berøre Dem.

Niels

Ah! (efter en Pause) De tilhørte maaske

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

en Paarørende af Dem?

Clara (lidt usikker)

Nei – en Nabo – og Ven.

Niels. (ser paa hende)

Naa saadan!

Pause.

Clara.

Men sig mig – hvor kommer De egentlig fra?

Niels.

Fra Jernbanestationen – saa lidt eventyr, ligt som muligt.

Clara.

Saa har De altsaa for en Gangs Skyld ladet Dem drive bort fra Deres gamle Dokumenter

Niels.

Ja er det dog sandt at sige snarere gamle Dokumenter (end) de grønne Traer der har

lokket mig fra Byen, skjönt jeg maa sige at jeg har befundet mig særdeles vel ved at vandre under dem.

Clara.

De indrömmer dog maaske at Skovmærker lugter bedre end gamle Böger!

Niels.

Det ved jeg ikke engang om jeg kan indrömme. Naar jeg lukker en gammel Bog op, er det ligesom forrige Tiders Tankegang slog mig imöde, og det er en Duft jeg synes om.

Clara.

Det er omtrent som lidt hedengangen Poesi kan hænge ved en gammel Vifte.

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hver holder sig til sit Omraade.

Clara.

Men hvor vil De egentlig söge den ærværdige Luft her imellem Skovmærkerne.

Niels.

I en Kirkebog her i Nærheden hvor jeg vil söge nogle Oplysninger til et kulturhistorisk Værk jeg arbeider paa.

Clara.

Naa saaledes.

Niels (ser ud)

Det er maaske Kirken man ser der bag Træ-toppene.

Clara.

Nei, det er en (stor) Herregaard.

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Den ser jo storartet ud. Hvem tilhører den?

Clara (lidt forlegen)

Grev Adler – den Herre jeg red med.

Niels.

Naa – Ja saa er det da intet Under at Øjnene skinnede af Tilfredshed.

Pause.

Clara. (efter et Ophold.)

De er jo bleven en lærd Videnskabsmand, siden vi saa's! Doktor – maaske snart Professor, har jeg hørt.

Niels

Er virkelig Rygtet om min Færden naa't til Deres kjærne Øre?

Clara.

Om denne! Jeg har stadig Deres sidste Bog liggende paa mit Bord.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels

formodentlig uopskaaren?

Clara

Saa det tror De! Nei, den er snarere helt slitt op.

Niels.

Saa har De forandret Dem betydelig, siden De skulde lære Deres Lektier til vore Historie timer.

Clara.

De var vist ogsaa en meget fordringsfuld Lærer.

Niels

Da var det Synd at sige, at De var en fordringsfuld Elev, især hvad Aarstal angik – dem holdt De ikke af.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

(Nei, for Dem kan man ikke snakke sig fra.) ~~Aarstal er nu engang noget Damer ikke holde af.~~

Niels

~~Nei, især et, naar de komme lidt til aars.~~

Clara.

Herregud – var jeg virkelig saa doven. Ved De hvad – Anekdoterne var jeg dog ganske flink i

Niels

Ja, dem syntes De bedre om end de politiske Forviklinger i Tredive aarskrigen.

Clara.

Aa – den havde ogsaa sine interessante Punkter, som jeg husker endnu. Vil De

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

høre: „Da Protestanterne stadig bleve under-
trykte, gik Afsendinge af den böhmiske
Adel op paa Slottet i Prag. Her bleve de kei-
serlige Raader kastede ud af Vinduet og
Greven af Thurrn faldt ind i Mähren"

Niels

Ty! ~~Ganske rigtigt~~. Skal vi lade ham blive
liggende der?

Clara.

Ja lad os det.

Niels

Det gjorde vi nok forresten ogsaa dengang,
for det var vist netop der vi var, da det tog
en saa brat Ende med vore Timer.

Clara (forlegen)

Ja, det kan nok være —

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels. (lidt tøvende)

Tilgiv at jeg spørger om det - men sig mig - var det Dem selv der tog den Beslutning?

Clara.

Nei.

Niels.

Det har jeg altid ønsket at vide?

Clara.

Det er jo nu saa længe siden at vi gerne kan tale aabenhjertigt om det. Mama greb mig paa fersk Gerning i (vist for hundrede Gang) at læse det Vers De havde skrevet til mig.

Niels.

~~Ja, paa hende var det jo ikke beregnet.~~

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

~~Nei, det maa De nok sige!~~ Hvor kunde De Sag-tænk at lægge det i Bogen, mens hun selv var til Stede.

Niels.

Ellers havde jeg jo ikke behøvet at skrive.

Clara.

Det har De forresten Ret i.

Niels

Det forbauser mig kun at en saa verdens-klog Dame ikke ~~havde~~ kunde indset, at Sligt er en meget nærliggende Følge af at lade en nybagt Kandidat læse med en smuk ung Pige.

Clara.

Netop fordi hun er verdensklog, ligger maaske Erotik ikke saameget for hende.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

Eller hun for Erotiken.

Clara.

Havde De blot set Den indignerede Mine hvormed hun rev det ulykkelige lille Digt i Stumper og Strykker.

Niels.

Det havde sikkerlig ikke fortjent bedre, men maaske jeg selv — — —

Clara.

Var da Mamas Afskedsskrivelse lidt — — —

Niels.

~~Lidt kortfattet – ja maaske~~. Jeg haaber ~~blot~~ ikke at min Letsindighed – ~~nei Dumhed~~ ~~ikke~~ gik forneget ud over Dem (med.)

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ja - jeg blev sporenstregs sendt herind paa Landet med en Tante.

Niels

(Den i sige Tilfælde altid ved Haanden værende Tante Mine.) Ja - den Straf var maaske haard nok.

Clara.

(Nei tvertimod. (lidt tøvende) Men De maa huske - jeg var sytten Aar - og troede, som man tror i den Alder, at jeg maatte dø af Sorg for Deres Skyld. (i en lettere Tone) Imidlertid - nu er der gaaet 6 Aar siden den Tid, og De ser - endnu er jeg ikke død.

Niels.

Saa sker det vist neppe af den Grund.

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Men se det nu engang med Mamas Øine - - -

Niels.

Nei ved De hvad - det maa De ikke forlange.

Clara.

Betænk - en Studerende der var borgerlig født.

Niels

Det pleier Studerende gemenlig at være.

Clara.

Men at en almindelig ung Kandidat, uden Formue, uden Fremtid kunde vove at benytte sin Stilling som Lærer til at skrive Kærlig, hedskrive til en ung Dame der hver Dag har en lang Rekke Forfædre for Øie....

Niels.

Hvor - om jeg tør spørge?

Clara (ler)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

34.

Paa Væggen.

Niels

Og det Forfædre der har levet for de nyttig-ste og ædleste Formaal. At gaa paa Jagt om Dagen og drikke sig fulde om Aftenen.

Clara.

Det bryder man sig ikke om, naar de blot er der.

Niels.

Nei, Gud fri Dem vel - har været der.

Clara.

~~Ja ja - De kan sagtens spøge med det,~~ men jeg tror næsten, at hvis det var blevet til Alvor, havde Mama taget sin Død.

Niels.

~~Ih Gud bevares - og gjort alle Forfædrene~~

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

~~deroppe delagtige i Ulykker.~~

Clara. (ler)

~~Vær saa god at tage Dem lidt iagt.~~

Niels.

De giver maaske nu Deres Mama Ret.

Clara.

Aa - baade ja og nei. For mit eget Vedkommende bryder jeg mig - jeg havde nær sagt Pokker om mine Forfædre - jeg finder dem saagar grüelig kedelige at se paa med deres stive Pibekraver, men naar man fra sin tidligste Barndom faar at höre at Den der tilhörer en gammel Slægt er et Led i en Kæde og ikke har Lov at forstyrre Helheden, saa ender man med selv at tro det.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

De har udviklet Dem ~~betydelig i kulturhi-~~
~~storiske Henseende~~, siden vi saa's. De har grun-
dig sat Dem ind i Kastevæsenets Tde, lader
det til.

Clara.

Den har sine Fordele – at sige for de Begun-
stigede. Det gaar med os som med de Kliker-
ne i Selskabslivet. De der staar udenfor er-
grer sig, men de der er med i dem, morer
sig saa meget desto bedre.

Niels.

Det er da en Sammenligning jeg kan
gaa ind paa, for er der Noget der forsum-
mer, saa er det en Klike.

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Hör - siden vi saas, er De virkelig bleven noget - ja, arrogant tör jeg vel ikke sige!

Niels.

Nei Gudbevares, det Ord overlader jeg med Glæde til dem der har Forfædre.

Clara (: smiler)

Naa, saa De mener det samme om mig.

Niels.

Hvem ved - vi er det maaske begge to.

Clara.

Eller ingen af os. Det ligger blot i, at vi tilhörer to forskjellige Verdener, der hver for sig mener at staa over den anden.

Niels.

Den ene hvor man yder og den anden

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

hvor man nyder.

Clara.

Hver yder vel paa sin Vis.

Niels

Ja - hvis Samfundet skulde have levet af det aandelige Liv man yder i Deres Verden - Gud ved hvor vi saa laa.

Clara.

Maaske midt i Trediveaarskrigen.

Niels

Ja - ved Siden af de keiserlige Naarder.

Clara.

Men Herregud - fordi De nu ikke holder af fornemme folk.

Niels.

Tvertimod, jeg omgaas maaske flere

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

end De gör, naar alt kommer til alt.

Clara. (: stūdser)

Saa....?

Niels

Jeg mener fornemme Natūrer - Navn og Stand bryder jeg mig ikke om.

Clara (: lidt spidst) (op)

Kan man faa at vide hvor De finder saadanne Udvalgte.

Niels.

Hvor som helst! Jeg skal sige Dem, Na„ tūren ler ad Kastevæsenet, den spreder sine Gaver hvor den finder for godt.

Clara. (lidt ærgerlig)

Saa er det virkelig heldigt at den? (netop spreder sine Gaver.) finder det for godt! imellem Deres Om„

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

gangsvenner.

Niels

Og at Deres har andre Tiltrækninger – paa Væggen.

Clara. (irriteret)

Derfra siger de idetmindste ikke Næsvis„heder.

Niels

De gjorde det vist gerne – hvis de kunde.

Clara (heftig)

Ja vist – ja vist – ja vist – vi er lutter Dum„papper til Hobe, mener De. – (slaar om) Pausi.

Nei hör, det er i Grunden altfor dumt at give sig til at skændes! Oprigtig talt... dertil er jeg altfor glad ved at se Dem igen. nei

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

(Det er ogsaa sandt, lad os heller tale om os selv.)

Clara.

Ja, fortæl mig saa hellere, hvordan har De levet siden dengang, og hvad har De bedrevet?

Niels.

Det er egentlig sagt med tre Ord: Jeg har skrevet og læst og atter ~~læst~~ skrevet. Vistnok meget kedsommeligt for andre, men engang imellem ganske morsomt for mig selv.

Clara.

Det er Hovedtingen.

Niels.

Og De – hvordan har De saa tilbragt disse Aar?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Ja det er egentlig sagt med et Ord – med Fornöielser, eller det man kalder Fornöielser, og det har ikke altid været synderlig ~~morsomt~~ fornöielse for mig selv.

Niels.

Men hvorfor gör De det da?

Clara (sukker)

Fordi unge Damer i mine Forhold ikke har andet at göre.

Niels.

Og hvad er det saa for Fornöielser?

Clara.

Spörg heller hvad det ikke er. Baller, Middage, Skovture, (Kirke)koncerter, ~~Operetter~~, Jagtpartier, (Lyst)reiser, Velgören-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

hedsfester, Kanetüre – Formen skiftende, Ind-
holdet saa temmelig ens

Niels.

Indholdet har vel for Deres Vedkommende
været en fortsat Række Triumfer.

Clara.

Det saa da galt ud, naar man ikke havde
nogle Seire at fremvise efter (et) sex Aars
Felttog.

Niels.

6 Aar af den Slags – jeg beklager Dem.

Clara (studser)

Det er jeg ellers ikke vant til at blive.

Niels.

Manövrerne er vel foretagne under Deres
Mamas ~~kærlige~~ kyndige Ledelse?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Det følger af sig selv. Naar man er ugift, kan man jo ikke gaa type Skrift paa egen Haand.

Niels. (betænkt)

Men saa har man den Udvei at ride la, der det til.

Clara.

(Ja det er kun fordi) – (standser og ser om (op)) Men det stadig regner lige stærkt.

Niels. (ser paa hende)

Det haaber jeg.

Regnen ophørt efterhaanden.

Clara.

Hør, jeg fik ikke talt med Dem om Deres Bog. Ja for jeg skal sige Dem – jeg finder Dem meget behageligere naar De skriver.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

Saa er der nemlig Ingen der siger mig imod.

Clara.

Jeg skylder Dem virkelig en Tak for den.... jeg har lært saa meget af den.

Niels.

Hvordan skal jeg opfatte det?

Clara.

Som mit ramme Alvor. Ikke sandt, det var dens Maal videnskabeligt at vise, i hvor høi Grad Mennesket er et Produkt af sine Omgivelser.

Niels.

Naturligvis. Hvad er vi andet end en Gen, klang af det vi hører omkring os.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Nei, det er (saa) klart, en Kineser maa tænke og føle som en Kineser og en Molbo som en Molbo.

Niels.

Nødvendigvis, ~~og for den Sags Skyld behøver De hverken at reise til Kina eller Mols~~. Se hvorhen De vil, se paa os selv, er vi ikke, som vi ~~staar~~ sidder her, de mest slaaende Exempler derpaa. Oprindelig var vore Natürer i Slægtskab, ikke sandt – vi saa Livet i samme Belysning, Lykken i samme Form. ~~Hvert Ord, hvert Smil fandt Forstaaelse hos den Anden~~ – Vi forstod hinanden (vi var, hvad man i Romantikens Tid kaldte for „skabte for hinanden") Og

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

nu - efter at være totalt forskjellige Om-
givelser har tildannet os, tænk saa hvor
vi føler (gennem alt hvad vi siger) at
der er langt fra Dem til mig.

Clara.

Det er sandt. Men det er altsaa vore Om-
givelser der maa tage Ansvaret for det -
~~for vore Følelser, Ideer, Synspunkter,~~
~~Tilbøieligheder og hvad nu alt det hedder~~
~~der gør os til hvad vi er~~. Siden jeg
har faaet det ~~rigtig forklaret~~ slaaet fast, har jeg
faaet en saa velgørende Ro i Sindet, og
~~det er det jeg skylder Dem en Tak for.~~

Niels.

~~Aa - ingen Aarsag.~~

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ved De hvad, det er rart at have Nogen at kaste sine Sorger paa, og Nogen at give Skylden.

Niels.

Trænger De da til det?

Clara.

Ja naar jeg skal være oprigtig, saa har der været Tider, hvor det ikke gik saa glat for mig.— Tidt og ofte har jeg siddet derhjemme og tænkt paa (mens jeg saa mig om) at hvis et Hjem bestaar i ~~et~~ Samvirken mellem Ens ydre og indre Liv, (og det gør det ~~det~~ jo,) saa fortjente jeg ikke, (og ~~til~~ heller) ikke andet Hjem end en Række elegante Aftraadelsesvæ-relser, hvor jeg en enkelt Gang hvilede

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

en Dags Tid efter en Række Fester, men jeg tænkte paa Kjolerne til de næste.

Niels.

~~Det var vist meget fornuftigt tænkt.~~

Clara.

Og saa var jeg saa lidt lykkelig ved det. Jeg var saa led og ked af at begynde paa den ene Selskabssæison efter den anden, med de samme forslidte Polkaer, de samme friserede Kavalerer, de samme flove Artigheder. Jeg spurgte mig selv, hvor for man anstrenger sig saadan, hvor for man gør sit Liv til en Parforcejagt efter Lykken, naar man dog ved at den netop flygter for dem der jager efter den. Ja - De vil maaske le af mig, naar

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

jeg fortaller Dem, at jeg sommetider midt i en Balsal, der straalede af Lys-af Musik og Blomster, kunde blive saa kummerlig til Mode, at jeg havde al min Møie med at tvinge Taarerne tilbage, blot fordi jeg længtes saa grænseløst efter noget andet, jeg ved nappe selv hvad-noget der varmede Hjertet og løftede Sjælen.

Niels

Men er det da nu forbi.

Clara.

Nu gaar det meget bedre, for nu har jeg jo lært af Dem, at det eneste jeg havde at gøre, var at strekke Vaaben og slaa mig til Ro. Jeg kan jo hverken forandre mine Omgivelser, eller komme ud af dem.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

De er altsaa lykkelig nu?

Clara.

Lykkelig – det er saadan et stort Ord, men nu gør jeg mit Bedste for at se Lyssiderne ved min Tilværelse og finde Glæde ved et forfinet skønhedsfyldt Velvære (Og der er egentlig meget der er tiltalende naar man forstaar at tage Buketten af alt.) Jeg begynder at holde af at drikke et Dielliks Livsglæde af et perlende Glas Champagne, at strygge Haanden hen ad blødt Silketøj, at lugte til Violer om Vinteren og køles af Vandsprøjning om Sommeren. Jeg synes om at gaa op ad brede tæppebelagte Trapper og komme ind i høie Værelser

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

hvor Lyset falder blødt og dæmpet paa exotiske Planter og fine Farvevirkninger.

Niels. (Af)

Men nu de friserede Kavalerer og de flove Artigheder.

Clara.

Dem begynder jeg ogsaa at vænne mig til, for jeg kan i Grunden gaaske godt lide smigrende Ord og beundrende Øine (ser paa ham og smiler) Ja De antager en uhyre foragtelig Mine, men det kan ikke hjælpe, at De bliver vred paa mig. De siger jo selv... vi er ikke andet end en Genklang af det der lyder omkring os og Melodien vælger vi ikke selv.

Niels (lidt skarpt)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

I saa Tilfælde havde De dog maaske ikke valgt en slet saa hæsblæsende Galopade.

Clara.

Se se! Er da Deres Liv saa harmonisk som en klassisk Symphoni.

Niels.

Det lyder vist anmassende, men mulig vis er der lidt mere i det end De tænker, for allevegne – om det saa er paa et Tagkammer – hvor en Studenterlampe kaster sit rolige Lys paa enærlig og haardnakket Bestræbelse i det Sandes Tjeneste, tror De ikke at der derfra lyder idetmindste en enkelt Tone med i den store Skønhedens Symphoni, ~~der vel sagtens er til for at trøste os lidt over denne Verdens Ufred,~~

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

~~kommenhed~~

Clara.

Den hører De (vist saa mere af) i de Omgi-
velser hvor De færdes.

Niels.

De er dog saa simple, sammenlignede med
Deres. De bestaar af et Skrivebord, en Bog-
hylde, en Haben löse Bekendte og en 5-6
gode Venner.

Clara.

Og hvordan er saa de?

Niels

De bevæger sig ikke i hvie Sale hvor man
drikker perlende Champagne under tro-
piske Væxter. Det er med Skam at tale
om snarere paa (Magistrats)kontorer-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Skolestuer og lignende prosaiske Steder at jeg maa støve dem op, naar jeg engang imellem vil have dem sankede sammen for at vi kan spise vor Aftensmad i tal, ledsskab.

Clara.

Og hvad tager de sig saa til (fortal mig om det)

Niels.

Ja hvad tager de sig til: Naturligvis be, nytter de Leiligheden til at sige hverandre nogle ubehagelige Sandheder - det er jo det man har Venner til.

Clara (ler) Ja vist!

~~Det forstaar jeg saa godt at De synes~~. Og saa?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Niels.

Ja - saa ryger de en Mængde Cigarer, mens de hører paa nogle gamle Sonater som En af dem har Hoved og Fingre fulde af. Men først og fremmest disputerer de - naada! De ligger hver i Bunden af sin Lænestol og krænger og vender hver Tanke vi lever paa, de vælter gamle Begreber over Ende og sætter de nye i Stedet, de staas med Indfald, bombarderer med Indvendinger og parerer med Vittigheder. Og saa skulde De se hvor Øinene lyser - hvor alt det de er opfyldte af, giver Varme i Talen og Flugt i Tanken - ja jeg tror at de i det Par korte Timer synes at de har erobret Ideens mest svimlende Høider

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

..... indtil De igen faar De gamle Overfrakker paa og kommer i Tanker om at der er noget .... nei Meget der hedder Kontorslid og Skole, ~~timer~~. stöö.

Pause

Clara. (med Liv)

Hör, det maa være morsomme timer. Der kunde jeg have lyst at være med.

Niels.

De er velkommen til at forsöge.

Clara (lidt forlegen)

Ja - De kan begribe - jeg mener det ikke - det er blot saadanne timer jeg pludselig kan faa.

Niels

Lidt opröske Tendenser hos den medfödte Natur.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara.

Dem kender De maaske slet ikke til?

Niels (sætter Rig)

Aa jo – jeg har kendt dem – og lidt under dem. Det er nemlig gaaet mig som Dem, ogsaa jeg har havt Perioder hvor jeg syntes at Skæbnen gerne kunde have føiet sig lidt mere efter mine oprindelige Til„ böieligheder.

Clara.

Hvordan var de da – Deres Tilböieligheder?

Niels

(Ganske almindelige og en Smule ~~ophid~~„ spidsborgerlige). (betragter hende) Jeg drömte om en ung Hustru som jeg vilde tilbede, og et Hjem der smeltet

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

sammen med hende vilde være mig det kæreste af alt. Drømmen selv varede kun kort, men De vet – der er Drømme som kan blive ved at opfylde En, selv efter at man er vaagnet.

Clara (: lidt usikker)

Tænkte De da længe derpaa?

Niels.

Saa længe til det irriterede mig at jeg ikke kunde gøre mig fri. Jeg erindrer... der kunde være Øieblikke... f. Ex. naar jeg kom fra mine gifte Venner, hvor der var lyst og lunt og hjemligt, og jeg saa famlede mig frem til Ensomhedskerne i mine kolde mørke Værelser, aa Gud hvor saa alt kunde forekomme

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

mig ubeskrivelig ulideligt - jeg kunde blive hartad rasende ved Tanken om, at det vel sagtens aldrig vilde blive anderledes, og saa foresatte jeg mig, at jeg maatte og vilde se at blive forelsket.

Clara. (sagte)

Og - det lykkedes?

Niels

Det lykkedes mig at samle en Del behagelige og oplivende Erindringer, (det nægter jeg ikke). Men den Kærlighed der - for at bruge et gammelt Udtryk - gaar over al Forstand - den flyr alle Forsætter, tror De ikke?

Clara. (tovende)

Og uden den synes De ikke, det er mu-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ligt at gifte sig?

Niels

Nei, ved De hvad, jeg kan gaa ind paa Kærlighed uden Giftermaal, men Giftermaal uden Kærlighed. – Nei!

Clara (usikker)

(Men man ser dog saa ofte at andre Hensyn gør sig gaaende – og i hængden –

Niels (afbryder hende)

Ethvert andet Hensyn er Helligbrøde mod En selv – og en anden.)

Clara. (efter et Ophold) Pause.

Og hvordan gaar det Dem nu?

Niels.

Nu faar jeg se at leve saa godt jeg kan, uden det Solskin over Livet, som jeg havde

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(engang) haabet paa. (lidt tungsindig)
Og det kan jeg vel ogsaa! Jeg har nok
at gøre med at finde mig til Rette med
den ubarmhjertige Tyran, der beher-
sker mig.

Clara.

Deres Husholderske?

Niels.

Nei, mit Arbeide. Det har taget mig med
Hud og Haar – det suger mine Interesser,
fylder mine Tanker, røver min Fred. Ha –
De kan ikke forestille Dem med hvad
for en fortærende Trivl, hvad for en
opslidende Kamp man kan sidde og
se paa et Stykke ubeskrevet Papir som
man havde haabet at kunne fylde

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

med det Inderste af sin Overbevisning. Vil det gaa, saa – ja saa er der vel Ingenting, der kan lignes med ~~den Stemmingens fest-lige Opblussen~~ saadanne Pilblikke, men vil det ikke gaa, saa er der heller ingenting der kan bringe hver Fiber, hver Nerve til ligesom at dirre i Smerte (som den Følelse af Afmagt, hvor-med man siger til sig selv: „Jeg maa – jeg vil, men jeg kan ikke, jeg kan ikke.)

Clara.

Og savner De saa dog ikke En, der vilde sige til Dem: „Jo, Du kan, Du kan – bliv blot ved"

Niels

~~Nei~~, vè den arme Kvinde, der nu ind-lod sig paa at dele sit Liv med mig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Tyrannen vilde heller ikke lade hende have Fred. Hun vilde faa Halvparten af mine mørkeste Timer, de lyseste kan jeg ikke dele med nogen.

Clara.

Men i dem er De altsaa helt lykkelig?

Niels.

Maaske, og helt ulykkelig er jeg i ethvert Tilfælde aldrig, for jeg føler mig ikke tom, og det er følelsen af Tomhed der knuger til Døde.

Clara (eftertænksom)

Det tror jeg ogsaa.

Niels. (Pause.)

Se saa, nu har vi jo næsten skriftet for hinanden.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Clara (sukker)

Og Resultatet er vel blevet, at Ingen af os i Grunden har Ret at klage! Vi har begge slaaet os til Taals med vore Om-givelser. Kun er der en Ting, der forurolig-ger mig en Smule.

Niels

Naa!

Clara.

Tror De nu ikke, at det ubestemmelige Noget, som man i gamle Dage kaldte Hjertet, at det, naar man mindst aner det, kunde finde paa at give alle Omgivelser en god Dag, og gøre Dumheder paa egen Haand

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hjertet er vel ogsaa en Genklang – af En selv

Clara.

Og i saa Tilfælde?

Niels.

I saa Tilfælde tror jeg egentlig ikke, vi har Grund til at være angstelige – Nogen af os. Som De ser er jeg bleven en fortørret Bog" om, og De – – –

Clara.

Og jeg....?

Niels.

De synes allerede at være ganske godt i Gang med at lægge De selskabelige Ved" tægters stramme Snørliv om Den Natur Der engang var saa frisk og eiendommelig. De er korrekt, De er blaseret – ikke

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

samt! De giver endogsaa Mama Ret!
Ved De hvad, det er et alvorligt Kendetegn
at give en erfaren Mama Ret, saa er man
umuligaalig hjemfalden til selv at blive
Verdensdame.

Clara.

Er det da saa forskrækkeligt! Lad os høre,
hvad De forstaar ved at være Verdensdame.

Niels.

At give det Konventionelle Ret - altid og
i alle Forhold. At være ubønhørlig lige
overfor, en gal Streg, og beundrende lige
overfor en klog Beregning. At være
underdanig mod en Prins, elskerer
sig mod en Konferentsraad og nedladen
de mod en Snedker. At se bedrøvet ud

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

~~ved Begravelser og glad ved Bryllupser. At gaa i Sørgeflor, naar man er bleven af med en ubehagelig Tante, og i Rosenrødt naar man har mistet en kær Ven. At~~

Clara (afbryder ham)

Mange Tak, nu forstaar jeg saa godt, hvad De mener. Ja saadan bliver jeg vel sagtens, for saadan er alle de, jeg er omgivet af (De maa huske -- det er det fælles Maal, der styres efter).

Niels.

(Ja vel ja) - at gaa ind i Husinet: De havde fortjent et Stempel lidt mere for Dem selv.

Clara (heftig)

Aa - det har idetmindste ikke De lov

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

at sige.

Niels.

Tag!

Clara.

Ja, De ~~saa~~ som havde havt i Deres Magt at gøre mig helt anderledes, end jeg er! Hvor for rakte De ikke Haanden ind efter mig, dengang jeg venteede paa Dem for at følge Dem, (i hvad Retning) De vilde gaa.

Niels. (studser)

Har De ~~haa~~ (elsket mig?)

Clara.

Aa, lad mig kun sige det, selv om jeg heller burde tie stille. Ja, det var saadan – unaadeligt og uvilkaarligt gav ~~mi~~ jeg Dem hele mit Hjerte, alle mine Tanker

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

alle mine Længsler flöi til Hem. –

Niels

Kunde De da for min Skyld have brudt med alt .... trodset alle Hensyn ... alle Forsomme? ...

Clara.

Alt andet end min Kærlighed var mig ligegyldigt, og havde den faaet Lov at raade – at arbeide det frem som laa skjult i mig, saa var jeg bleven til en ganske Anden, det föler jeg! Det er forbi – nu er jeg den jeg er – jeg gaar uden at se mig om, henad den alfare Landevei – som saa mangen Anden, der havde drömt om at vandre ad smukkere Veie, men De burde være Den, der sidst bebreidede

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

mig Det.

Niels.

Om jeg havde vist Det....

Clara.

Ja, om De havde vidst, hvor jeg gik her inde og ventede. (Ja, - hvor jeg husker nu) - jeg synes at De maatte komme - at min Længsel maatte kalde paa Dem. Dag efter Dag fæstede mine Øine sig med samme barnagtige Haabefuldhed paa Veien langs Skoven (Sorhjemme) hvorfra De skulde komme. Men nei - ~~Farverne gik over fra Sort til Hvidt og Hvidt til straalende Grønt~~.... Tiden gik og De kom ikke.

Pause

Niels

Tror De da ikke at ogsaa jeg ventede? Saa

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

sikker var jeg paa, at vi hörte sammen, vi to, at i lang Tid alt hvad Der haandte mig, glet mig forbi, saa betydningsløst, som det kun var tortalen til et vidunderligt Digt, der ikke kommer. ~~Men jeg er ikke af de lykkelige.~~ Der er skabte til at tage livet med Storm, og det er det, jeg har maattet lære for. Ligeoverfor mig selv er jeg energisk nok, ~~tror jeg~~, men ind ad til er jeg saa under lig sky for, at det jeg føler dybt og stærkt, ikke skal finde nogen Klangbund, naar det kommer frem. Derfor maatte jeg vide om De havde forstaaet mig, før jeg søgte at trænge ind til Dem. Ved et Ord, en Hilsen – ja et Blik fra Dem vilde jeg have sprængt alle Hindringer – uden det kunde jeg ikke.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(Maren kommer ind fra Kökkenet, bærende en Bakke med Kaffetøj)

Maren (: hviskende, for sig selv) Tösses, der er allerede Greven! Saa er det nok ikke værd at forstyrre! (betragter Niels.) Det var da et deiligt ~~Menneske~~! mandfolk.

(Hun gaar forsigtigt ud igen)

Clara (: efter et Ophold, hvor hun har siddet i Tanker) Naa - det nytter jo ikke at tænke paa, hvordan Livet kunde have været, man maa tage det som det er! Men fordi vi er blevne skilte ad, behöver vi vel ikke at være helt tabte for hinanden, og hvis De engang imellem vilde komme og besöge mig, naar .... (stanser)

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Naar De bliver gift! Nei, det vil jeg ikke.

Clara.

De vil ikke! (efter et Ophold) Det gjør mig ondt.

Niels.

Naar jeg skal være oprigtig, saa ønsker jeg ikke nogensinde mere at faa Dem at se.

Clara.

Og hvorfor?

Niels. (vemodig)

Fordi jeg ved, at det vilde være mig en Sorg (Jeg skal sige Dem – jeg har den Egenhed at holde fast ved mine sidste Indtryk) Naar jeg har tænkt paa Dem.... og jeg behøver ikke at sige Dem, at det har været tidt, saa har De staaet for mig, som De var den sidste Gang jeg saa Dem...

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Da De skjulte Deres første Kjærlighedsbrev med et forskrækket og skjælmsk Blik. De var saa ung dengang saa frisk, at det var, som der fulgte en Duft af vilde Roser med Dem, naar De traadte ind.

Clara.

Og nu - sig mig det kun ~~roligt~~ ærligt - nu har det været en Skuffelse for Dem at se mig igen.

Niels.

En Skuffelse - nei! Men De er ikke mere den Samme.. (. det Indtryk jeg havde af Dem, har De idag visket ud). De ligner ikke mere nogen vild Rose. De er bragt under Kultur.... indpodet med de tilbørlige Hensyn og Fordomme. De er

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

bleven til en fin blegröd Drivhusrose, der blomstrer paa en Slotsterrasse i fuld Bevidthed om sin fornemme Skönhed.

Clara (halvt for sig selv)

Det kan være, at De har Ret.

Niels.

Saadan vil jeg for Fremtiden tænke paa Dem, men – tilgiv mig – jeg vilde nödig se Dem paa et endnu höiere Civilisationstrin. (peger ud paa Herregaarden) Det De nu staar i Begreb med at göre, vil for bestandig berove Dem det, der engang har draget mig til Dem.

Clara (med en Bevægelse)

Jeg forstaar ikke hvad De mener.

Niels.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Aa ja - jeg tror vi forstaar hinanden. De vil vel sagtens faa alt det De attraar af Guld og Glans, men Deres Sjæl vil miste sine Vinger, det haaber jeg idetmindste, for ellers vil De blive ulykkelig.

Clara

(farer sammen)

Niels.

Og tror De saa, jeg vilde kunne udholde at se Dempom en pragtfuld velnæret Grev, inde, der konverserede mig med et forbindtligt og stivnet Selskabssmil. Nei nei - det vilde være allfor forfærdeligt.

Clara.

(Aa, men det vilde jeg aldrig. De ved jo - den Slags tager man kun sin tilflugt til

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

overfor alt det der er En ligegyldigt. I et Forholdt der er En kart - der er og bliver man sig selv.

Niels.

Aa det hjelper ikke, De kan tro - jeg har Ret! (tager begge hendes Hænder) Lad mig derfor blot se paa Dem engang endnu - se rigtigt paa Dem! Lad mig indprente mig det Billede, der nu som for vil blive det jeg gemmer bedst af alle. Og saa vil vi sige hinanden farvel.

Maren (kommer ind fra Køkkenet.) Aa ja - (: meier forlegen for Niels) jeg vilde blot sige - at Vognen oppe fra Gaarden af er kommen.

Clara.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Vognen!

Maren.

Ja den er saamæn saal, og nu gjordes det næsten dels ikke Behov, for nu skinner Solen igen. Men) (forlegen) men jeg vil bare lade Dem vide, at der er en anden Herre med Karethen, en ~~tyk~~ sver En med blanke ~~Knapper~~ Ridestövler.

Clara.

(gör en uvilkaarlig Bevægelse)

Maren.

Han staar der ude ved ~~Hav~~ Leddet, som ~~Vaart~~ har bragt i Ulave med sit Töir, og haler og haler i det, og kan ikke faa det op.

Niels (til Clara)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ja, saa ved jeg ikke om jeg maa følge Komtessen ud til Vognen.

Clara (usikker)

Tak! (halvt for sig selv, efter et Øieblikks indre Kamp) Nei nei – lad dem saa sige hvad de vil – jeg kan ikke – jeg vil ikke –

Niels. (gør en overraskende Bevægelse hen imod hende) Clara!

Clara.

Maren, skynd Dig – løb ud og bed mig undskyldt! Sig, at jeg havde faaet Hovedpine og var gaaet hjem tilfods.

Maren. (polisk)

Ja – det er saa begribeligt at det ikke er synderlig morsomt at trække ham med paa Slæb.) Lad ham bare køre hjem

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

alene med sine blanke Støvler (idet hun gaar) Naa, nu kan jeg høre ham paa Grusgangen – saa har han dog faaet Tøiret løs.

(gaar hurtigt ind i Baggr)

Niels (tager sin Hat og gør Mine til at ville tage Afsked)

Clara.

Saa gaar vi da – Hver til Sit, og ses maa-ske ikke mere. Men først maa jeg sige Dem, at mens jeg har talt med Dem her, saa har jeg følt, at selv om vi lader os nok saa meget paavirke af det, vi lever imellem, kan der dog være enkel-te Øieblikke, der har mere at sige end mange Aar. Vort korte Møde vil give

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Genklang i mit Liv for lange Tider - det maa De tro. (rækker ham Haanden) Og saa Farvel!

Niels.

Nei - nu tør jeg sige - paa Gensyn!

(Han gaar hen imod Døren)

„Tæppet falder"

39 m

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres